

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی، درمانی ایران

گروه آموزش پزشکی

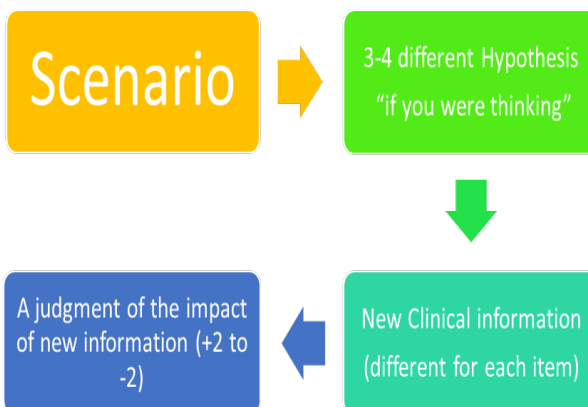
آزمون استدلال بالینی Script Concordance

تهیه و تنظیم:

قدیر پوربایرامیان

دانشجوی Ph.D. آموزش پزشکی

در آزمون Script Concordance

- پاسخ دهندگان با شرایط بالینی تعریف شده مواجه هستند و باید بین چندین گزینه، گزینه واقع بینانه را انتخاب کنند
- فرمت پاسخ نشان دهنده نحوه یافتن اطلاعات در شرایط چالش برانگیز در حل مسأله است.
- امتیاز کسب شده متغیری از پاسخ متخصصان در شرایط بالینی است.

گروه آموزش پزشکی دانشگاه علوم پزشکی ایران

شماره تماس: ۰۲۱-۸۸۶۲۲۶۰۷

E-Mail: med@iums.ac.ir

نمونه سوال SC

بیمار مرد ۶۵ ساله ای که به علت درد ناگهانی رترواسترنال که به گردن و پشت تیر می کشد، مراجعه کرده است. درد بیمار به مدت ۴۵ دقیقه طول کشیده است. سابقه هیپرتنسیو و دیابت از چندین سال قبل وجود دارد. با توجه به شرح حال بیمار از بین ۲+ تا ۲- یکی را انتخاب نمایید.

فرقیه یافته این تشخیص را تایید یا رد می کند	۲- ۱- ۰ ۱+ ۲+	۲- ۱- ۰ ۱+ ۲+	۲- ۱- ۰ ۱+ ۲+
و بعدا در شرح حال یا معاینه یا پاراکلینیک بیمار به یافته زیر برخوردید	در EKG بیمار بلا رفتن قطعه ST وجود ندارد	سابقه دراز مدت بستری	نبض نرمال آتورت شکمی
اگر تشخیص فکر کردید	انفارکتوس میوکارد	ترومبو آمبولی ریهی	دیسکسیون آتورت

استدلال بالینی توانایی رسیدن به تشخیص با هدف ارائه ی یک استراتژی درمانی مناسب بر اساس اطلاعات ارائه شده و بدست آمده از بیمار است.

آزمون استدلال بالینی با آزمونهای مهارتی و دانشی متفاوت است و هدف آن سنجش میزان توانایی فرد در حل مسأله است. بنابراین آزمون هایی که مستقیماً دانش را می سنجند یا یک مهارت را ارزیابی می کنند، آزمونهای مناسبی برای سنجش استدلال بالینی نیستند. به این منظور آزمون ها و ابزار مناسب و ویژه ای مختص ارزیابی استدلال بالینی در سطوح و جنبه های مختلف طراحی شده اند. ابزاری که اخیراً برای سنجش استدلال بالینی مورد استفاده قرار گرفته است آزمون (SC) Script Concordance می باشد.

فرض تئوری Script بر این است که چگونه دانش تشخیص در هر فرد جهت حل یک مسئله کلینیکی به کار می رود. مهمترین خصوصیت این بحث این است که فرد برای تشخیص هر بیماری یک دانش اولیه دارد. Script ها در حقیقت همان شبکه دانش سازمان یافته است که جهت تشخیص و تصمیم گیری بالینی بکار می رود.

برای ارزیابی استدلال بالینی در موقعیت های مبهم و غیر قطعی مورد استفاده قرار می گیرد. این موقعیت ها مکرراً در طبابت روزانه رخ می دهد. با این حال چنین موقعیت هایی با استفاده از آزمون های معمول به سختی قابل اندازه گیری است. این آزمون وسیله ای برای ارزیابی توانایی حل مسئله است. در آزمون SC تمرکز بر روی ارزیابی فرضیات ارائه شده می باشد.

این آزمون بخشی از استدلال را با تقلید از گام های استدلال بالینی ارزیابی می نماید و بر مبنای این اصل قرار دارد که تصمیمات اتخاذ شده در فرآیندهای استدلال بالینی قابل بررسی و هم سویی آن با نظرات پانل خبرگان قابل اندازه گیری است. این امر ابزاری برای ارزیابی استدلال بالینی فراهم می آورد.

سوالات SC باید به گونه ای طراحی شوند که گستره زیادی را پوشش دهند. سناریوها معمولاً در چند جمله یک موقعیت بالینی چالشی را به تصویر می کشند، طوری که پزشکان باتجربه هم معمولاً نمی توانند یک پاسخ واحد بدهند چرا که اطلاعات کافی در اختیار نیست، یا نسبت به راه های تدبیری یا اقدامات تشخیصی توافق نظر وجود ندارد.

پس از طراحی سناریو سه الی چهار فرضیه پیشنهادی در یکی از زمینه های تشخیص، بررسی و درمان در قالب عبارت "اگر به تشخیص/بررسی/درمان زیر فکر کردید" آورده می شود. سپس آزمون برای هر فرضیه یافته های بالینی جدید پیشنهادی خود را با این فرض که از شرح حال، معاینه و آزمایشات پاراکلینیکی به دست آمده است ارائه می کند (برای هر فرضیه به صورت جداگانه) و در نهایت دانشجو میزان تایید این فرضیه را بر اساس یافته های جدید ارائه شده در قالب مقیاس درجه بندی لیکرت از ۲+ تا ۲- (۲+ یعنی به احتمال قوی و منفی ۲- خیلی غیر محتمل) قضاوت و داوری می نماید.

از آنجایی که فرآیند تصمیم گیری بالینی افراد صاحب نظر (اساتید) و افراد تازه کار (دانشجویان) متفاوت است. در این تست هماهنگی پروسه فکری دانشجو با اساتید و توافق آن مورد بررسی قرار می گیرد، در واقع در این آزمون امتیاز دانشجو بسته به میزان درصد تشابه نظرات او با هیات داوران محاسبه می گردد.

نمره دهی به آزمون SC عبارت است از مقایسه پاسخ های آزمون شوندگان با پاسخ های پانل خبرگان با تجربه در حوزه مورد نظر. از اعضای پانل خواسته می شود تا به آزمون به صورت انفرادی پاسخ دهند و سپس پاسخ های آنها برای کلید نمره دهی استفاده می گردد. امتیاز هر سوال از پاسخ های داده شده توسط پانل خبرگان بدست می آید.